

El Kursaal portarà a Manresa l'obra que tanca l'etapa de Sergi Belbel al TNC

► L'encara principal responsable artístic del Teatre Nacional dirigeix «La Bête», que serà a l'equipament bagenc el proper desembre

REDACCIÓ | MANRESA

■ Sergi Belbel (Terrassa, 1963) signarà el curs vinent el seu darrer treball com a director artístic del Teatre Nacional de Catalunya amb la posada en escena de *La Bête* (*La bèstia*), una peça de David Hirson que també es podrà veure al Kursaal els dies 15 i 16 de desembre en la cloenda del Toc del segon semestre del 2012. Prèviament, els espectadors bagencs tindran l'oportunitat d'assistir a dues comèdies, *Burundanga* i *Políticament incorrecte*, i un drama, *Incendis*.

Anna Lizaran, Abel Folk i Jordi Boixaderas són els caps visibles del repartiment de *La Bête*, l'argument de la qual gira a l'entorn del món del teatre. Tota una declaració d'intencions per a qui regeix el destí del principal escenari públic del país des del 2005. L'acció se situa en l'ambient cortesà i aristocràtic de la França del segle XVII i explica el pols que manté Éloimire, primer actor i director de la companyia escènica del Príncep Conti, i Valère, un intèrpret de carrer que el noble vol incorporar al grup. El conflicte tindrà conseqüències inesperades per a tots els membres del col·lectiu.

El muntatge es podrà veure els dies 15 i 16 de desembre a la Sala Gran del teatre Kursaal, punt final a un semestre en què l'equipament públic del passeig de Pere III oferirà un repertori variat. Els abonaments per als quatre espectacles

EL CALENDARI DEL TOC DE TEATRE

- Burundanga.** 29 | 30 DE SETEMBRE
► Comèdia d'amor amb ETA pel mig.
Políticament incorrecte. 20 | 21 D'OCT.
► Vodevil amb polítics adúlter.
Incendis. 17 | 18 DE NOVEMBRE
► Drama familiar de ressons clàssics.
La Bête. 15 | 16 DE DESEMBRE
► Disputa d'egos a la França del XVII.

es posaran a la venda a partir del setembre, així com les localitats per a cadascuna de les obres. Els preus i les dates de compra es donaran a conèixer més endavant.

Dues comèdies per començar

El Toc apujarà el teló els dies 29 i 30 de setembre amb *Burundanga*, un text de Jordi Galceran (*El mètode Grönholm*) dirigit per Jordi Casanovas, que actualment fa temporada a la sala La Villarroel de Barcelona. El títol surt del nom d'un beuratge la ingesta del qual causa un atac de sinceritat. D'aquesta manera, una noia que vol saber si el seu xicot l'estima acaba descobrint que el mascle és un etarra. Una comèdia romàntica amb terroristes de pa sucat amb oli que interpreten Roser Blanch, Clara Cols, Sergio Matamala i Pablo Lammers –els habituals de la companyia Flyhard de Casanovas– i l'experimentat Carles Canut.

La comèdia de to més histriònic,



Sergi Belbel (a l'esquerra) parla amb el conseller de Cultura, Ferran Mascarell



Clara Cols i Sergio Matamala, en una escena de «Burundanga»



«Políticament incorrecte»

«Políticament incorrecte», «Burundanga» i «Incendis» completen la relació de peces que formen el Toc de Teatre

el clàssic vodevil de portes que s'obren i es tanquen i personatges que entren i surten per la finestra, arribarà al Kursaal amb *Políticament incorrecte*, que del gener al març va ser al Teatre Condal de la capital catalana. Protagonitzat per Pep Ferrer, Lluís Villanueva i Noè-

lia Pérez, aquesta peça de Ray Cooney que dirigeix Paco Mir es podrà veure els dies 20 i 21 d'octubre. La història se centra en la relació adúltera de dos polítics de signe contrari –un ministre del govern i una diputada del partit de l'oposició– que han d'amagar el seu afer davant l'arribada de la dona del primer.

En un registre completament diferent s'ubica *Incendis*, una de les sensacions d'aquesta temporada a l'escena barcelonina. Clara Segura i Julio Manrique són els caps de

cartell d'un muntatge que dirigeix Oriol Broggi –el nom del qual sona amb insistència per rellevar Belbel al TNC– i que pren el text del dramaturg libanès Wajdi Mouawad per explicar la història de les dones d'una família en clau d'experiència èpica que transcendeix el marc domèstic per inserir-se en el trajecte vital d'un país i una cultura. L'estada al Teatre Romea entre febrer i abril es va convertir en un èxit esclatant fins al punt que el proper Nadal tornarà a l'escenari barceloní.



LLETRA DE BATALLA

Llorenç Capdevila

ESCRIPTOR

lcapdevila2@gmail.com

L'HÀBIT DE LLEGIR: QUÈ, QUI, COM?

Segons dades del Baròmetre de la Comunicació i la Cultura referents a l'any 2011, hi ha el 40% de catalans de més de 14 anys que no llegeixen mai cap llibre

He dit algun cop que poques coses hi ha, com la lectura, que es recomanin amb tanta insistència però es practiquin tan poc. Ningú no posa en dubte que llegir és bo, una manera d'enriquir-nos com a éssers humans. Per altra banda, segons dades del Baròmetre de la Comunicació i la Cultura en relació amb el consum de llibres durant el 2011, hi ha el 40% de catalans de més de 14 anys que no llegeixen mai cap llibre. Això, sempre que considerem lector qui només llegeix un llibre l'any: del 60% de consumidors de llibres n'hi ha el 10% que es limiten a una unitat per temporada. Si el gruix mitjà d'una novel·la (els llibres més llegits) és d'unes 200 pàgines, això fa una mitjana, en aquests lectors, de menys d'una pàgina al dia.

Els optimistes (algun dels quals segurament tampoc no llegeix gaire) s'aferran a dades esperançadores com el fet que durant els darrers cinc anys el nombre de lectors hagi augmentat el 8%. També destaquen que el consum de llibres és el segon consum cultural més estès entre els

catalans, després de la música (que és consumida per més del 90% de la població); però això més aviat posa en evidència que el consum d'altres productes culturals (teatre, exposicions...) és sempre inferior al 50% i encara, en bona part, el practiquen els mateixos que consumeixen llibres, la qual cosa fa pensar que més de la meitat dels catalans l'únic producte cultural que gasten és la música (i caldria veure en quines condicions).

Tot i que res no fa pensar que tard o d'hora es produirà un canvi substancial en el consum de llibres a casa nostra, no em cansaré de predicar la grandesa de llegir ficció: la lectura potser no ens farà ser més feliços (dels que no agafen un llibre ni per equivocació, segur que n'hi ha que en són molt, i mereixen tots els meus respectes), però sí que ens pot arribar a fer millors. Tanmateix, quan s'insisteix que avui en dia es llegeix poc, quan els gurus de la cultura s'estiren els cabells perquè els índex de lectura es mantenen baixos, potser caldria que es tinguessin en compte un parell de dades: 1) sempre s'ha llegit

poc; i 2) avui dia, la lectura (no literària) és més present que mai en la vida dels joves (e-mails, SMS, webs, facebook, twitter...).

La llengua en què llegim els catalans mereix un altre article, però encara em queda espai i l'aprofitaré per abordar el tema. El lector mitjà, a Catalunya, és una dona d'entre 25 i 54 anys, amb estudis i que (i això no ho destaca el Baròmetre) llegeix en castellà. Perquè resulta que només un de cada quatre lectors ho fa habitualment en català (la qual cosa representa el 16% del total de població, que a la Catalunya Central, això sí, puja fins al no gaire més afalagador 25%). Com passa en tants altres àmbits d'ús lingüístic, els únics lectors bilingües que hi ha a Catalunya són els catalanoparlants, que consumeixen llibres en català i en castellà indiscriminadament, mentre que els lectors castellanoparlants llegeixen gairebé exclusivament en castellà. Cap sorpresa. Però, sisplau, recordem aquesta dada (com tantes altres) quan ens tornem a sentir dir que la gloriosa llengua de Mario Vargas Llosa corre perill a casa nostra.